

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14754/2024
17.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Владимир Поповић из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 720/23 од 03.04.2024. године, у седници одржаној 17.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 720/23 од 03.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 720/23 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 62/23 од 20.10.2023. године ставом I изреке тужба је повучена за износ од 14.806,41 динара и за законску затезну камату за период од 30.06.2013. године до 28.04.2023. године. Ставом II изреке обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати 35.193,59 динара са законском затезном каматом на износ од 16.362,23 динара почев од 28.04.2023. године до исплате. Ставом III изреке одбијен је тужбени захтев у делу за законску затезну камату на износ од 18.831,36 динара од 28.04.2023. године до исплате. Ставом IV изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 720/23 од 03.04.2024. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, имајући у виду да су нижестепене одлуке донете применом релевантних одредби материјалног права, конкретно Закона о заштити права на суђење у разумном року, у ситуацији када је утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку који још није окончан, а једини акционар дужника „Југобанка“ а.д. у стечају је Агенција за осигурање депозита због чега постоји објективна одговорност Републике Србије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбу ради накнаде материјалне штете тужила је поднела 28.04.2023. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Будући да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да ревизија у споровима мале вредности није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Илија Зиндовић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**